

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/365/2013
Identifikačné číslo spisu:	6707200629
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6707200629.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému X. Z., nar. X. P. XXXX, bytom Z., o vymoženie 2 935,67 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11Er/180/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. januára 2013, č. k. 41CoE/304/2012-48, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen uznesením zo 4. apríla 2011, č. k. 11Er/180/2007-22, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

Súd prvého stupňa posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu a konštatoval, že dojednanie rozhodcovskej doložky so spotrebiteľom je nekalou podmienkou. Poukázal aj na to, povinný nemohol ovplyvniť obsah zmluvy, pretože jej súčasťou sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru, obsahom ktorých je aj rozhodcovská doložka a všetky sankcie. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že povinnému ako spotrebiteľovi bola odopretá ochrana poskytovaná vnútroštátnym aj európskym právom na ochranu spotrebiteľa, čo má za následok jej neplatnosť, na ktorú prihládol súd ex offo a dospel k záveru, že spotrebiteľ nie je takouto podmienkou viazaný, preto vyhlásil exekúciu za neprípustnú.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením zo 16. januára 2013 č. k. 41CoE/304/2012-48 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd konštatoval, že predmetnú zmluvu o úvere je možné vyhodnotiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a obsahuje podmienky spôsobujúce nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán nielen v oblasti sankcií, ale za neprijateľné treba považovať aj dojednanie rozhodcovskej

doložky. Vzhľadom na nedostatky rozhodcovskej doložky a rozhodcovského konania dospel odvolací súd k záveru, že rozhodcovský rozsudok je nespôsobilý, resp. protizákonný exekučný titul. Rozhodcovské konanie sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán, pretože v zmysle výkladu smernice Rady 93/13/EHS, ak bola rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak bola ako taká už od počiatku neplatnou podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský rozsudok vydaný v takomto konaní, nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie a doplnenie dovolania (ďalej len „dovolanie“), ktoré odôvodnil tým, že:

- a) súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. a/ O. s. p.),
- b) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. d/ O. s. p.),
- c) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (ust. § 241 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. e/ O. s. p.),
- d) súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p.),
- e) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Na základe právnej argumentácie uvedenej v dovolaní oprávnený navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a keďže rovnakými vadami je postihnuté aj rozhodnutie prvostupňového súdu žiada, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil aj uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a v prípade úspechu bola oprávnenému priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Oprávnený tiež navrhol, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ predložil prejudiciálne otázky v znení, aké je uvedené v dovolaní. Oprávnený tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa ust. § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. januára 2013, sp. zn. 41CoE/304/2012, a to so zreteľom na uvedenú právnu argumentáciu a najmä skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014, 5 Oboer 105/2013, 5 OboE 18/2013, 5 Oboer 80/2013, 5 OboE 6/2013, 5 Oboer 90/2013, 5 OboE 12/2013, 5 Oboer 375/2013, 5 OboE 160/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.